

Inleiding

Van meet af aan is het IICT – International Institute Canon Triest begaan geweest en gebleven met de sociale leer van de Kerk als een spirituele, meer bepaald christelijke, hier en daar zelfs expliciet (en exclusief) katholieke visie op mens en maatschappij, op onze wereld. Het Engelstalige opleidings- en onderzoeksdepartement *Social Doctrine of the Church* komt tegemoet aan een reële behoefte in de wereld. Deze behoefte herkennen we aan de wereldwijde belangstelling voor de encycliek *Laudato Si'*, inderdaad tot ver buiten de Kerk. Deze belangstelling is niets minder dan de bevestiging van het werk dat we reeds jarenlang leveren. Vele studenten van over de hele wereld volgden reeds het tweejarige curriculum en behaalden een diploma dat wordt uitgereikt door het instituut *Redemptor Hominis* van de Pauselijke Universiteit van Lateranen in Rome. Het departement werkte ook mee aan de vertaling van het *Compendium van de Sociale Leer van de Kerk*, opgesteld door de Pauselijke Raad voor Rechtvaardigheid en Vrede.

Aangezien de encycliek *Laudato Si'* klaarblijkelijk in dezelfde kringen wordt gelezen als waar ook de duurzaamheidsdoelen van de Verenigde Naties worden besproken, gaf ik

IICT de opdracht een *expert seminar* over beide teksten te organiseren. De bedoeling was niet om een achterhaalde confrontatie na te spelen, maar om na te gaan hoe beide teksten middenin de wereldwijde actualiteit elkaar kunnen inspireren en motiveren. Die ‘wereldwijde actualiteit’ is een hoogst problematisch begrip en vergt op elk domein een regionale vertaling, zowel van de VN-doelen als van de visie uit de encycliek. Het blijft een geven, zowel voor Kerk als wereld, dat de verschillende (sub)continenten telkens een eigen aanpak vergen.

Beide teksten, de encycliek en de duurzaamheidsdoelen, worden voorgesteld door respectievelijk een bisschop (mgr. Luc Van Looy) en een voormalig VN-ambassadeur (dr. Jan Vandemoortele). Onmiddellijk daarna wordt het breedcultureel en strikt juridisch kader voor de ‘ontmoeting’ tussen beide teksten uitgezet (dr. Erik Meganck, dr. Patrick De Pooter). Twee academici (dr. Rogier De Langhe, dr. Gianni Manzone) en twee ‘vernieuwers’ op het veld (Karel Malfliet, Johan Elsen) stellen hun initiatieven inzake het vraagstuk van de ecologische duurzaamheid én de socio-economische ongelijkheid voor. Ik gebruik hier bewust het woord ‘vraagstuk’ in het enkelvoud. Immers, zoals heel duidelijk blijkt uit het panelgesprek, kan en mag volgens de encycliek de strijd voor wereldwijde duurzaamheid en die voor gelijkheid niet langer worden gescheiden en apart behandeld. Een universitair expert (dr. Johan Verstraeten) trekt dit duidelijke besluit uit de dialoog tussen beide teksten en verwijst expliciet naar de term ‘integrale ecologie’. Daarom komen eerst ook de belangrijkste spelers op het veld, politieke (Ceder van CD&V en het WI van CDA) en sociale koepels (de respectieve CSLK’s van Vlaanderen en

Nederland) aan het woord. Zij tonen hoe voornoemde strijd reeds enige tijd geleden werd ingeschreven in hun werking.

De rode draad doorheen deze publicatie is reeds duidelijk: een nieuw paradigma voor de wereldwijde aanpak van de bedreigingen voor mens én natuur dient zich aan. De uiteenzettingen vertrekken bij een dubbele – namelijk vanuit de kerk en de wereld – en gekaderde visie die daarna stapsgewijs wordt vertaald naar intenties en concrete plannen om dan te besluiten bij de beddingen waarlangs de bestaande en nog op te richten initiatieven zullen moeten werken.

Br. dr. René Stockman